

ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง

People's Perspectives Towards the Senators:

A Case Study of Angthong Province

กันพราว พวงสีเงิน¹ และ ชำรงศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์²

¹รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, kanprao.p65@rsu.ac.th

²คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, thamrongsak.p@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง และ 2) เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง จำนวน 400 คน ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การทดสอบแอลเอสดี

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในจังหวัดอ่างทองมีทัศนคติต่อสมาชิกวุฒิสภา ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย โดยด้านที่มีผลลัพธ์สูงสุด คือ ด้านตัวแทนประชาชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีผลลัพธ์ต่ำสุด คือ ด้านสังคมและประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่มีอายุ และรายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อสมาชิกวุฒิสภา ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อสมาชิกวุฒิสภา ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ทัศนคติ, ประชาธิปไตย, สมาชิกวุฒิสภา, จังหวัดอ่างทอง

ABSTRACT

The objectives of this study were to: 1) investigate the perspectives of people residing in Angthong Province towards the senators, and 2) compare people's perspectives towards the senators by considering personal factors. It is a quantitative research. The sample in the study included 400 people with voting rights residing in Angthong Province. They were selected using the simple random sampling method. The instrument used was a five-point Likert scale questionnaire. The statistical methods used were percentage, mean, standard deviation, T-test, One-way ANOVA, and LSD test.

The results showed that the perspectives of people residing in Angthong Province towards the senators were generally low. The highest-rated aspect was being a representative of the people, followed by working performance. The aspect receiving the lowest score was related to society and democracy.

The results of the hypothesis testing showed that people residing in Angthong Province with different ages and monthly incomes had significantly different perspectives towards the senators at a statistical significance level of .05, supporting the proposed hypothesis. However, factors such as gender, education level, and profession did not influence perspectives towards the senators.

Keywords : Perspectives, People, Senators, Angthong Province

1. บทนำ

ระบอบประชาธิปไตยไทยหลังการปฏิวัติ พ.ศ.2475 เริ่มต้นด้วยระบบรัฐสภา (parliamentary system) ที่มีระบบสภาเดียว (unicameral system) คือสภาผู้แทนราษฎร แต่ให้มีสมาชิกสองประเภทมีจำนวนและอำนาจหน้าที่เท่ากัน โดยประเภทแรกมาจากการเลือกตั้งของประชาชนทั้งประเทศ ประเภทที่สองมาจากการแต่งตั้งโดยคณะราษฎร ซึ่งเป็นคณะปฏิวัติผู้สร้างระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ในรัฐธรรมนูญฉบับแรก 27 มิถุนายน พ.ศ.2475 กำหนดให้มีสมาชิกสภาสองประเภทเป็นระยะเวลาสิบปี หลังจากนั้นรูปแบบจะเป็นสภาเดียวที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) ทั้งหมดต้องมาจากการเลือกตั้ง อันเป็นไปตามหลักการอำนาจอสูงสุดของประเทศเป็นของประชาชนทุกคน อย่างไรก็ตาม เมื่อครบระยะสิบปีนั้นก็อยู่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงยังไม่มีกรยกเลิกสมาชิกสภาแบบแต่งตั้ง หลังสงครามสภาผู้แทนราษฎรจึงได้มีการปรับแก้ไขรัฐธรรมนูญ กระทั่งประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เมื่อ พ.ศ.2489 รัฐสภาไทยได้พัฒนามาเป็นระบบสองสภา (bicameral system) โดยสภาสูง (upper house) มีชื่อว่า “วุฒิสภา” มาจากการเลือกตั้งทางอ้อมโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนสภาล่าง (lower house) มีชื่อว่า สภาผู้แทนราษฎร มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และมีบทบาทอำนาจหน้าที่สำคัญในระบบการเมืองไทย โดยเฉพาะการสรรหาเพื่อแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี (ธำรงศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์, 2564)

รัฐประหาร พ.ศ.2490 เป็นการสร้างระบอบเผด็จการทหารและการฟื้นฟูอำนาจของระบอบเก่าก่อนการปฏิวัติ และยุติแนวทางการสร้างประชาธิปไตยและบทบาททางการเมืองของคณะราษฎร ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญของคณะทหารได้ทำให้ระบบรัฐสภาบิดเบนออกไปจากเส้นทางระบอบประชาธิปไตย โดยการสร้าง “วุฒิสภา” (สว.) ให้เป็นสภาสูง ทว่าให้มีที่มาจากการแต่งตั้งโดยคณะรัฐประหาร ให้มีจำนวนสมาชิกวุฒิสภาเท่ากับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

และมีอำนาจหน้าที่ใกล้เคียงกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาเป็นฐานค้ำจุนรัฐบาลทหาร และเพื่อสร้างและรักษาภาพลักษณ์ว่าไทยเป็นประเทศในระบอบประชาธิปไตย (ธำรงค์ศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์, 2564)

รัฐประหาร พ.ศ.2490 ได้เป็นต้นแบบหรือโมเดลสำคัญของการสร้างระบบรัฐสภาที่มีวุฒิสภาจากการแต่งตั้ง หลังจากที่ฝ่ายคณะรัฐประหาร ไม่อาจจะอยู่ในรูปแบบเผด็จการอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดได้อีกต่อไป แต่ต้องผ่อนให้มိรัฐธรรมนูญฉบับถาวรและคลายการควบคุมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองบางส่วนโดยมีการเลือกตั้ง สส. อย่างไรก็ตาม เกือบแปดทศวรรษที่ผ่านมา รัฐธรรมนูญฉบับถาวรที่เกิดจากการรัฐประหารก็จะออกแบบให้บทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภานั้นสามารถควบคุมและจำกัดบทบาทอำนาจหน้าที่ของฝ่าย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เช่น การสรรหานายกรัฐมนตรี การอภิปรายไม่ไว้วางใจในคณะรัฐมนตรี การตราพระราชบัญญัติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้เป็นประชาธิปไตย (ธำรงค์ศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์, 2564)

แม้ว่าฝ่ายพลังประชาชนได้มีความพยายามทำให้รูปแบบวุฒิสภาถลึงคืนสู่เส้นทางประชาธิปไตยหลังเหตุการณ์นองเลือดพฤษภาคม พ.ศ.2535 โดยมีรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พ.ศ.2540 เป็นหลักหมายที่ให้อำนาจวุฒิสภาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน แต่การรัฐประหาร พ.ศ.2549 ฝ่ายทหารก็ได้ดึงอำนาจของประชาชนกลับคืนไปโดยให้สมาชิกวุฒิสภาคราวหนึ่งมาจากการแต่งตั้งของฝ่ายทหาร และรัฐประหาร พ.ศ.2557 ฝ่ายทหารก็ยึดอำนาจของประชาชนกลับคืนไปเสียสิ้นด้วยการเป็นผู้แต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดเอง (ธำรงค์ศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์, 2564)

รัฐธรรมนูญฉบับคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) พ.ศ.2560 ได้สร้างระบบกลไกให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้ง 250 คน มีพลังอำนาจเหนือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 500 คน โดยกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นเสมือนพรรคการเมืองของฝ่ายคณะทหารรัฐประหารที่ใหญ่ที่สุดในรัฐสภาได้มีอำนาจลงคะแนนเลือกนายกรัฐมนตรีร่วมกับฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นับเป็นครั้งแรกในหน้าประวัติศาสตร์ไทยที่ฝ่ายรัฐประหารก้าวข้ามพรมแดนหลักการระบอบรัฐสภาที่การเลือกตั้งนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างซึ่งหน้า (ตามบทเฉพาะกาลรัฐธรรมนูญมาตรา 272) มีผลให้หลังการเลือกตั้ง 24 มีนาคม พ.ศ.2562 แม้พรรคเพื่อไทยจะได้จำนวนที่นั่ง สส. เป็นอันดับแรก แต่พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้า คสช. และหัวหน้าพรรคพลังประชารัฐ กลับได้สิทธิ์ทอดตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อมาอีกสี่ปีและอย่างมีเสถียรภาพทางการเมือง ปัจจัยสำคัญเพราะคะแนนเสียงของสมาชิกวุฒิสภา (พรรคเพื่อไทย, 2564) และขั้วรอยอีกหลังการเลือกตั้ง 14 พฤษภาคม พ.ศ.2566 ที่พรรคก้าวไกล ได้จำนวนที่นั่ง สส. เป็นอันดับแรก แต่นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ หัวหน้าพรรคไม่ได้เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งขัดกันกับเสียงข้างมากของประชาชนที่ประสงค์ให้นายพิธาเป็นนายกรัฐมนตรีที่พรรคก้าวไกล ได้คะแนนเสียงเลือกตั้งจากประชาชนสูงถึง 14.43 ล้านเสียง หรือร้อยละ 36.54 ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง (คณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2566) และผลสำรวจโดยเครือข่ายนักวิชาการเสียงประชาชน 10 มหาวิทยาลัย สนับสนุนนายพิธาให้เป็นนายกรัฐมนตรีมากถึงร้อยละ 85 (ไทยรัฐออนไลน์, 2566) หากแต่นายเศรษฐา ทวีสิน แห่งพรรคเพื่อไทยที่มีจำนวน สส. เป็นอันดับสองได้เป็นนายกรัฐมนตรีและจัดตั้งรัฐบาลผสม ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญยังคงเป็นเช่นเดิมเหมือนครั้งก่อนเพราะคะแนนเสียงของสมาชิกวุฒิสภาเป็นสำคัญ (BBC News ไทย, 2566) นอกจากนี้ สมาชิกวุฒิสภายังขัดขวางการแก้ไขรัฐธรรมนูญของพรรคการเมืองต่างๆ ตลอด 5 ปี โดยทำให้ฉบับแก้ไขของสภาผู้แทนราษฎร 25 ฉบับ จาก 26 ฉบับต้องตกไป (ThaiPublica, 2567)

สำหรับสมาชิกวุฒิสภารุ่นแต่งตั้ง พ.ศ.2562 ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2560 นั้น มีปัญหาความชอบธรรมทางการเมือง งานศึกษาด้านนิติศาสตร์ของสมชาย แสวงการ ซึ่งเป็น สว. ในชุดนี้นั้น ได้สรุปว่าเมื่อนำที่มาของ สว. ชุด

ดังกล่าวไปเปรียบเทียบกับ สว. ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนนั้นจะเห็นปัญหาอย่างชัดเจน นอกจากนี้รัฐธรรมนูญนี้ยังออกแบบให้ สว. มีอำนาจออกเสียงในการเลือกตั้งนายกรัฐมนตรี ที่ “ยังเป็นการตอกย้ำถึงการถูกฉีกรัฐธรรมนูญของประชาชน” และ “ทำให้เกิดข้อวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างยิ่ง” ทั้งมี “ปัญหาความขัดแย้งกับภาคประชาชนและการใช้อำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา” (สมชาย แสวงการ, 2565, น.146, 149)

งานศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวุฒิสภาที่ผ่านมา เน้นศึกษาในสมัยรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 ที่ สว. มาจากการเลือกตั้งโดยศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดต่างๆ และทัศนคติของประชาชนต่อบทบาทของ สว. แต่ในสมัยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 แม้ว่าจะมีการศึกษาเกี่ยวกับ สว. อยู่บ้าง แต่จะเน้นเรื่องเกี่ยวกับรูปแบบและอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาที่เหมาะสมกับไทยตามหลักประชาธิปไตย (ภูริชัย สันต์เสริมสุข, 2564; ภูมิ มูลศิลป์, 2564) หรือที่มาและปัญหาที่มาของสมาชิกวุฒิสภา (รัชฎาภรณ์ สุภาพ, 2561; ภูงศ์ สุวรรณมณี, 2562; ภูวคณ คงแสง, 2565) แต่เมื่อพิจารณาจากมุมมองทัศนคติของประชาชน ยังไม่พบว่ามีการศึกษาวิจัยแต่อย่างใด แม้ว่าจะมีผลสำรวจ “ธารงศักดิ์โพล” ที่ได้สำรวจทัศนคติของประชาชนทั่วประเทศว่าเห็นด้วยหรือไม่กับการยกเลิก สว. แต่งตั้ง ผลสำรวจนั้นประชาชนเห็นด้วยกับการยกเลิก สว. แต่งตั้ง ร้อยละ 55.24 ยังเห็นว่าต้องมี สว. แต่งตั้ง ร้อยละ 18.08 และไม่แสดงความเห็น ร้อยละ 23.17 (เคลินิวส์ ออนไลน์, 2566) เห็นได้ว่า ประชาชนมีทัศนคติต่อการมีอยู่ของ สว. แต่งตั้งเป็นไปในทางลบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภาให้ลึกซึ้งขึ้น โดยเลือกพื้นที่ศึกษาจังหวัดอ่างทองซึ่งมีลักษณะกึ่งเมืองกึ่งชนบทในพื้นที่ภาคกลาง เป็นพื้นที่ในการศึกษาวิจัย โดยสมาชิกวุฒิสภาในจังหวัดมีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริมโครงการพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาศักยภาพของประชาชนในจังหวัด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

3.1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง จำนวน 272,166 คน (จังหวัดอ่างทอง, 2566)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง จำนวน 400 คน ได้จากกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการกำหนดตัวอย่างของยามานะ (Yamane) ความคลาดเคลื่อนที่จะเกิดขึ้นโดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

ความหมายของสัญลักษณ์ในสูตร ได้แก่

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ กำหนดให้เท่ากับ .05

เมื่อแทนค่าลงในสูตรจะได้ผลดังต่อไปนี้

$$n = \frac{272,166}{1 + 272,166 (0.05^2)}$$

$$= 399.41$$

จากการแทนค่าสูตรดังกล่าว ได้เท่ากับ 399.41 ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ร่วมงาน เพื่อกำหนดพื้นที่สำหรับแจกแบบสอบถามการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ ได้แก่ เทศบาลตำบลวิเศษชัยชาญ เทศบาลตำบลสามโก้ องค์การบริหารส่วนตำบลอบทม องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ม่วงพัน ตลาดนัดโพธิ์ทอง ที่ว่าการอำเภอสามโก้ และร้านค้าในอำเภอแสวงหา ด้วยเหตุผลว่าสถานที่ดังกล่าวมีผู้คนจำนวนมาก มีความน่าสนใจเนื่องจากจะได้รับรู้ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างได้อย่างครอบคลุมทุกเพศ ทุกวัย จากนั้นจึงทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยผู้วิจัยได้ออกไปแจกแบบสอบถามในแต่พื้นที่ด้วยตัวเอง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเรื่อง ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วยคำถาม 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 บัญชีส่วนบุคคลซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา ด้านตัวแทนประชาชน จำนวน 3 ข้อ ด้านการปฏิบัติหน้าที่ จำนวน 4 ข้อ และด้านสังคมและประชาธิปไตย จำนวน 3 ข้อ ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยน้อยที่สุด

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยที่ให้ระดับความสำคัญ เป็น 5 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ยของคะแนน	หมายถึง	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	เกณฑ์ความเห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	เกณฑ์ความเห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	เกณฑ์ความเห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	เกณฑ์ความเห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	เกณฑ์ความเห็นด้วยน้อยที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด และได้รับแบบสอบถามกลับมา 400 ชุด โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนในจังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 17 - 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 แล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติต่อไป

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

3.4.1 วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และศาสนาที่นับถือ โดยการใช้การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และการหาร้อยละ (Percentage)

3.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่สนใจของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทองที่ได้จากแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistic) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3.4.3 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามเพศ เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามตอบเพียง 2 ตัวเลือก คือ เพศชาย และเพศหญิง ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามคนใดตอบเพศหลากหลาย ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบที (t-test)

3.4.4 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่าง ทดสอบด้วยสถิติ Least-significant different (LSD) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง มีดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งจำแนกรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

ด้านเพศ : ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50

ด้านอายุ : ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 28 – 44 ปี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมา คือ อายุ 45 – 59 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 18 – 27 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 และ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 ตามลำดับ

ด้านการศึกษา : ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมา คือ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

ด้านอาชีพ : ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน รัฐวิสาหกิจ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 รองลงมา คือ เจ้าของธุรกิจ/อาชีพอิสระ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75 พนักงานเอกชน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 เกษตรกร จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ/ว่างงาน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 และนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 ตามลำดับ

ด้านรายได้ (ต่อเดือน) : ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.75 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 รายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 รายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 รายได้ต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และไม่มีรายได้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง

ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทองในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีผลลัพธ์สูงสุด คือ ด้านตัวแทนประชาชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$) รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) และด้านที่มีผลลัพธ์ต่ำสุด คือ ด้านสังคมและประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง ด้านตัวแทนประชาชน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผลลัพธ์สูงสุด คือ ท่านคิดว่า สว. มีบทบาทเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน ในระดับใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$) รองลงมา

คือ ท่านคิดว่า สว. มีความเป็นตัวแทนประชาชน ในระดับใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$) และข้อที่มีผลลัพธ์ต่ำสุด คือ ท่านคิดว่า ท่านรู้จัก สว. ในระดับใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$)

ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผลลัพธ์สูงสุด คือ ท่านคิดว่า สว. มีความเป็นอิสระจากกลุ่มอิทธิพลและกลุ่มผลประโยชน์อื่น ๆ ในระดับใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.64$) รองลงมา คือ ท่านคิดว่า บทบาท สว. ติดตามตรวจสอบรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในระดับใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) ท่านคิดว่า บทบาท สว. สนับสนุนเพื่อให้ได้นายกรัฐมนตรีตามเสียงข้างมากของประชาชน ในระดับใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.59$) และข้อที่มีผลลัพธ์ต่ำสุด คือ ท่านคิดว่า การมี สว. ยังมีความจำเป็นต่อระบบสังคมการเมืองไทย ในระดับใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$)

ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง ด้านสังคมและประชาธิปไตย ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผลลัพธ์สูงสุด คือ ท่านคิดว่า บทบาท สว. สนับสนุนเพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจการเมืองที่ดีขึ้น ในระดับใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.37$) รองลงมา คือ ท่านคิดว่า บทบาท สว. สนับสนุนเพื่อให้เกิดสิทธิเสรีภาพและเสมอภาคที่มากขึ้นของประชาชน ในระดับใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32$) และข้อที่มีผลลัพธ์ต่ำสุด คือ ท่านคิดว่า บทบาท สว. สนับสนุนเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยที่ดีขึ้น ในระดับใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$)

4.3 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคล	ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา				ผลการทดสอบสมมติฐาน
	ด้านตัวแทนประชาชน	ด้านการปฏิบัติหน้าที่	ด้านสังคมและประชาธิปไตย	ภาพรวม	
เพศ	.071	.172	.000*	.071	ไม่สอดคล้อง
อายุ	.007*	.003*	.010*	.005*	สอดคล้อง
ระดับการศึกษา	.045*	.034*	.185	.051	ไม่สอดคล้อง
อาชีพ	.241	.715	.052	.516	ไม่สอดคล้อง
รายได้ต่อเดือน	.044*	.226	.000*	.007*	สอดคล้อง

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1. ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อสมาชิกวุฒิสภา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อสมาชิกวุฒิสภา ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อสมาชิกวุฒิสภา ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อสมาชิกวุฒิสภา ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
5. ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อสมาชิกวุฒิสภา ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

กล่าวโดยสรุป คือ ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่มีอายุ และรายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อสมาชิกวุฒิสภา ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อสมาชิกวุฒิสภา ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

5. การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญในการอภิปรายผลดังนี้

1. ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาจังหวัดอ่างทองในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจ คือ ทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภา ด้านการปฏิบัติหน้าที่มีผลลัพธ์น้อย 2 ประเด็น ได้แก่
  - 1) การมี สว. ยังมีความจำเป็นต่อระบบสังคมการเมืองไทยมีผลลัพธ์ในระดับน้อย และ 2) บทบาท สว. สนับสนุนเพื่อให้ได้นายกรัฐมนตรีตามเสียงข้างมากของประชาชน มีผลลัพธ์ในระดับน้อย และด้านสังคมและประชาธิปไตย ที่มีผลลัพธ์น้อย 3 ประเด็น ได้แก่ 1) บทบาท สว. สนับสนุนเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยที่ดีขึ้น มีผลลัพธ์ในระดับน้อย 2) บทบาท สว. สนับสนุนเพื่อให้เกิดสิทธิเสรีภาพและเสมอภาคที่มากขึ้นของประชาชน มีผลลัพธ์ในระดับน้อย และ 3) บทบาท สว. สนับสนุนเพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจการเมืองที่ดีขึ้น มีผลลัพธ์ในระดับน้อย ซึ่งประเด็นเหล่านี้มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับธำรงค์ศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์ (2566, เว็บไซต์) ที่ได้ศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการเลือกตั้งและสังคมการเมืองไทย พบว่า ผู้ที่เห็นว่าต้องยกเลิก สว. ร้อยละ 55.24 (2,516 คน) ผู้ที่เห็นว่ายังต้องมี สว. ร้อยละ 18.29 (833 คน) ไม่แสดงความเห็น ร้อยละ 26.47 (1,206 คน) ส่วนอีกประเด็นหนึ่ง คือ บทบาท สว. สนับสนุนเพื่อให้ได้นายกรัฐมนตรีตามเสียงข้างมากของประชาชน มีผลลัพธ์ในระดับน้อย ซึ่งให้เห็นว่า สว. ยังไม่ได้แสดงบทบาทสนับสนุนเพื่อให้ได้นายกรัฐมนตรีตามเสียงข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้าโพล) (2563, เว็บไซต์) ที่ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเรื่อง “จะมี สว. ต่อไป ดีไหม?” ที่พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา 272 เพื่อยกเลิกอำนาจสมาชิกวุฒิสภา (สว.) ในการโหวตเลือกนายกรัฐมนตรี พบว่า ร้อยละ 61.27 ระบุว่า เห็นด้วยมาก ร้อยละ 16.48 ระบุว่า ค่อนข้างเห็นด้วย ร้อยละ 8.96 ระบุว่า ไม่ค่อยเห็นด้วย ร้อยละ 13.21 ระบุว่า ไม่เห็นด้วยเลย และร้อยละ 0.08

ระบุว่า เลข ๗/ไม่ตอบ/ไม่สนใจ ด้านความคิดเห็นของผู้ที่ตอบเห็นด้วยมากและค่อนข้างเห็นด้วยต่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพียงแค่มาตรา 272 เพื่อยกเลิกอำนาจ สว. ในการโหวตเลือกนายกรัฐมนตรี และหลังจากนั้นให้มีการยุบสภาเพื่อเลือกตั้งใหม่ พบว่า ร้อยละ 69.27 ระบุว่า เห็นด้วยมาก ร้อยละ 15.90 ระบุว่า ค่อนข้างเห็นด้วย ร้อยละ 6.24 ระบุว่า ไม่ค่อยเห็นด้วย ร้อยละ 7.22 ระบุว่า ไม่เห็นด้วยเลย และร้อยละ 1.37 ระบุว่า เลข ๗/ไม่ตอบ/ไม่สนใจ

2. ประชาชนในจังหวัดอ่างทองที่มีอายุ และรายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อสมาชิกวุฒิสภา ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีประสบการณ์ในชีวิตที่แตกต่างกันจึงทำให้มีค่านิยมและความเชื่อทางการเมืองที่ต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีรายได้สูงมักมีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและทรัพยากรที่ดีกว่า ทำให้มีความเข้าใจและมุมมองที่แตกต่างจากประชาชนที่มีรายได้ต่ำ ทำให้มีทัศนคติแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลปาลี ศรีภักดี (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของประชาชนต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของนายธนารท จรุงเรืองกิจ : กรณีศึกษาสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า ประชาชนที่มี อายุ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของนายธนารท จรุงเรืองกิจที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกัน และชี้ให้เห็นว่า อายุ และรายได้ต่อเดือนมีผลต่อทัศนคติทางการเมือง

6. ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ด้านตัวแทนประชาชน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รู้จัก สว. ดังนั้น สว.ควรมีการลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องเพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชน
2. ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมี สว. ยังมีความจำเป็นต่อระบบสังคมการเมืองไทย ดังนั้น หากมีความจำเป็นในการคงอยู่ของ สว. ควรปรับปรุงบทบาท และการทำงานของ สว. เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ด้านสังคมและประชาธิปไตย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ บทบาท สว. สนับสนุนเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยที่ดีขึ้น ดังนั้นสมาชิกวุฒิสภาควรทบทวนบทบาทของตนเองในเรื่องการสนับสนุนเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยที่ดีขึ้น หรือปรับเปลี่ยนให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภาในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ เพื่อจะได้ทราบถึงทัศนคติของประชาชนต่อสมาชิกวุฒิสภาที่กว้างและครอบคลุมทั่วประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กุลปาลี ศรีภักดี. (2564). ทศนคติของประชาชนต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของนายชนาธร จีระพันธุ์เรื่องกิจ : กรณีศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. ในการประชุมนำเสนอผลงานวิจัย บัณฑิตศึกษาระดับชาติครั้งที่ 16 ปีการศึกษา 2564, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- คณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2566). ผลการเลือกตั้ง สส. ทั่วไป. <https://ectreport66.ect.go.th/overview>. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2567.
- จังหวัดอ่างทอง. (2566). รูปแบบการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งของ จังหวัดอ่างทอง. อ่างทอง : กลุ่มงานจัดการเลือกตั้งและการมีส่วนร่วม.
- เดลินิวส์ ออนไลน์. (2566). ‘อ.ธำรงค์ดี โพล’ เปิดผลสำรวจประชาชน 55% หนุนยกเลิก สว.แต่งตั้ง. <https://www.dailynews.co.th/news/2664168/>. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2567.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2566). เลือกตั้ง 2566 : ผลโหวตประชาชน 85% เห็นด้วย ส.ว.โหวตนายกฯ พรรคเสียงข้างมาก. <https://www.thairath.co.th/news/politic/2695009>. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2567.
- ธำรงค์ดี เพชรเลิศอนันต์. (2564). ย้อนรอยที่มา สว.ไทย หานัยทางการเมืองบนสูตรแต่งตั้ง เลือกตั้ง ปลาสองน้ำ และแต่งตั้ง (อีกที). <https://thestandard.co/thai-senator-history/>. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2567.
- ธำรงค์ดี เพชรเลิศอนันต์. (2566). ทศนคติของประชาชนต่อการเลือกตั้งและสังคมการเมืองไทย 2566. https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=883608576667464&id=100050549886530&ref=embed_post. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2567.
- พรรคเพื่อไทย. (2564). ครบรอบ 2 ปี เลือกตั้ง 2562 เพื่อไทยชนะ พลังประชารัฐตั้งรัฐบาล. <https://ptp.or.th/archives/18224>. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2567.
- ภูงศ์ สุวรรณมณี. (2562). การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร.
- ภูริชัย สันต์เสริมสุข. (2564). รูปแบบสมาชิกวุฒิสภาที่เหมาะสมแห่งราชอาณาจักรไทยตามหลักประชาธิปไตย. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภูมิ มูลศิลป์. (2564). บทบาทอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในระบบสภาคู่กับประสิทธิผลในการเสริมสร้างเสถียรภาพทางการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตยไทย. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 10(3), 306 – 318.
- ภูวดล คงแสง. (2565). ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์, 14(3), 139 – 151.
- รัชฎาภรณ์ สุภาพ. (2561). ข้อพิจารณาเกี่ยวกับที่มา หน้าที่และอำนาจของสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. นิติศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า). (2563). ผลสำรวจของนิด้าโพลจะมี ส.ว. ต่อไปได้ไหม?. สืบค้นจาก https://nidapoll.nida.ac.th/survey_detail?survey_id=161. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2567.
- สมชาย แสงวงการ. (2565). รูปแบบและวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย. ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

BBC News ไทย. (2566). มติรัฐสภา 482:165 โหวต เศรษฐา ทวีสิน นั่งนายกฯ 100 วันหลังเลือกตั้ง.

<https://www.bbc.com/thai/articles/cjjz17119zqo>. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2567.

ThaiPublica. (2567). เก่าไปใหม่มา : สว.ชุดใหม่ อนาคตประชาธิปไตย อนาคตประเทศไทย.

<https://thaipublica.org/2024/05/discussion-on-the-election-of-a-new-set-of-senators/>

สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2567.